

SUM VERMIS

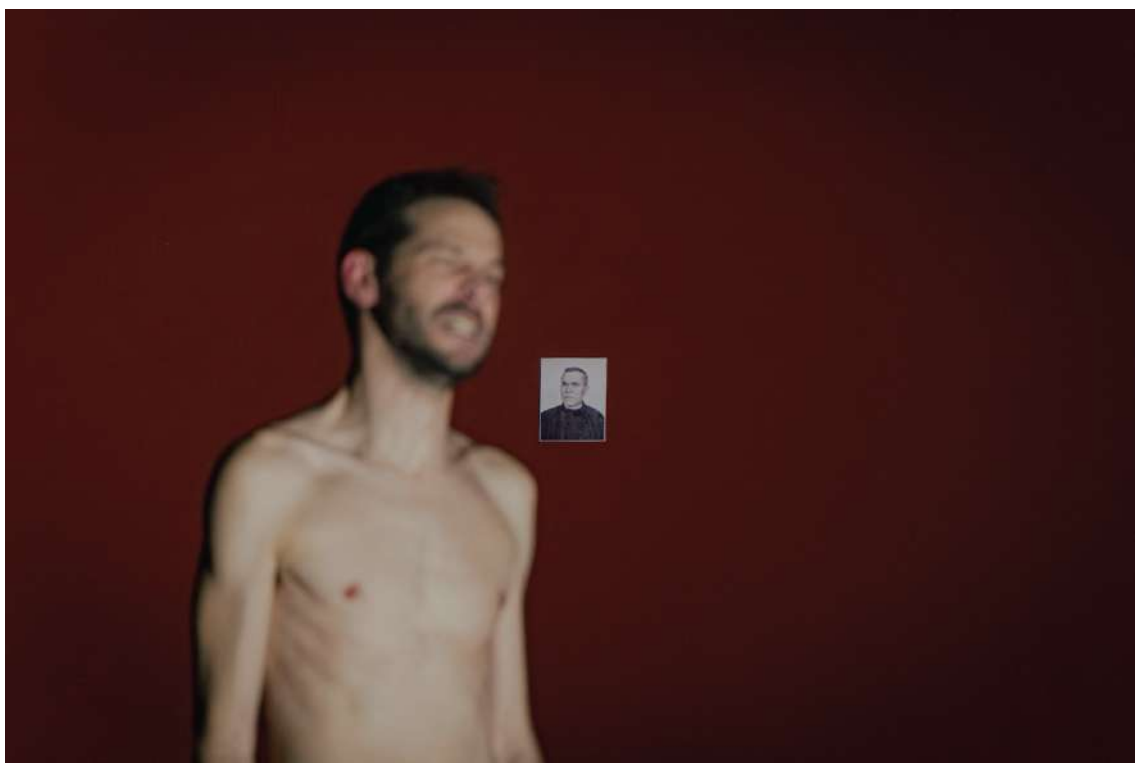
[ALGUNES BREUS CONSIDERACIONS
INTEMPESTIVES SOBRE VERDAGUER]

Un espectacle de

Ferran Dordal Lalueza i Albert Prat

a partir de

Jacint Verdaguer

Produït per

**CENTAURE
PRODUCCIONS**

Contacte: produccio@centaureproduccions.com

FITXA ARTÍSTICA

SUM VERMIS

[Algunes breus consideracions intempestives sobre Verdaguer]

*Un espectacle de Ferran Dordal Lalueza i Albert Prat
a partir de Jacint Verdaguer*

Intèrpret: Albert Prat

Direcció escènica: Ferran Dordal Lalueza

Dramatúrgia: Ferran Dordal Lalueza i Albert Prat

Espai escènic i vestuari: Silvia Delagneau

Il·luminació: Marc Salicrú

Assessorament sonor: Pau Matas

Tècnica de companyia: Aurembiaix Montardit

Producció executiva: Centaure Produccions

Comunicació: La Ruta 40

Fotografies de l'espectacle: Laia Nogueras

**Una producció de
Centaure Produccions**

Amb la col·laboració dels
Teatres del Farró i de la Fundació Jacint Verdaguer

Amb el suport de
l'Institut Català de les Indústries Culturals – Generalitat de Catalunya

LA CRÍTICA N'HA DIT...

«Albert Prat demostra un cop més que es tracta d'un dels millors intèrprets que corren per aquestes contrades.

«Dordal i Prat sotmeten el mossèn a una descàrrega elèctrica. I després d'haver electrificat Verdaguer i haver-lo banyat amb una il·luminació que per moments el situa també a les portes de l'infern, s'entenen millor que mai els versos de *Sum vermis*, l'extraordinari poema que dona títol a la proposta»

Ramon Oliver (Recomana)

«Ferran Dordal i Albert Prat provoquen unes ganes boges de tornar a endinsar-se en l'univers de Jacint Verdaguer.»

Bernat Dedéu (The New Barcelona Post)

«Un petit gran espectacle. Sense saber com, el poeta s'ha apoderat del seu mitjà. Ja hi ha tercera persona. Tot és u. Com en un exorcisme laic.»

Juan Carlos Olivares (La Vanguardia)

«Un espectacle de petit format i alta volada.»

«Un excel·lent exercici de (re)interpretació que engresca; de divulgació que aprofundeix. Es mereix una llarga gira.»

Ana Prieto Nadal (Recomana)

«Un espectacle que et reconcilia amb l'esperança de veure que no tot està perdut.»

«Una visió molt actual de l'anomenat poeta de Catalunya.»

Lluïsa Soaz (dBalears)

«Ho confesso: la figura de Verdaguer em fa certa mandra. Però, en aquest cas i si sou com jo, us recomano que us espoleu la mandra de sobre.»

«Hi ha pocs dramaturgs i creadors a Catalunya que combinin el rigor amb l'humor com ho fa Ferran Dordal Lalueza.»

Oriol Puig Taulé (Núvol)

«Una magnífica aproximació a Verdaguer perquè no és wikipedística, sinó personal, travessada per la relació (podríem dir parasocial?) que tenen amb el poeta i farcida d'històries i anècdotes.»

Clara Narvion (Betevé, Radio Primavera Sound)

«La vida de Verdaguer està explicada espectacularment bé.»

«Un espectacle amb molt d'humor.»

Rita Ollé (Els Experts, iCat)

PRESENTACIÓ DELS CREADORS

Fa un temps l'atzar ens va reunir en un recital sobre Jacint Verdaguer. Vam començar a llegir-lo, a indagar sobre la seva vida, a capbussar-nos-hi. Tot i que a estones s'evidenciava l'abisme que ens separava d'aquells versos, també vam sentir que, sota les circumstàncies biogràfiques i la grandiloquència, sota la desmesura i l'expressivitat abrandada del seu jo poètic, hi bategava una ànima ben propera a la nostra, del tot allunyada de la visió estereotipada i folklòrica del poeta amb què sovint se l'havia presentat de manera interessada.

Especialment reveladores resultaven algunes fites del darrer Verdaguer, el més desencantat: un poeta que se sap maltractat, calumniat i silenciats, i que es rebel·la apostant amb insistència per una literatura del jo que denuncia les injustícies de la seva societat i que, encara avui, ens interpel·la.

Ara ens hem volgut apropar a la seva figura fugint d'apriorismes i llocs comuns, sense complexos ni prejudicis, i amb una certa alegria. Aquest és tan sols *el nostre Verdaguer*.

Ferran Dordal Lalueza
Albert Prat

ALTRES COMENTARIS SOBRE L'OBRA...

*(Podeu llegir les crítiques senceres i tots els comentaris a:
www.centaureproduccions.com/sumvermis-critiques)*

«Senzillament fabulós. Un regal per als sentits i la cultura.»

(Joan Lafarga)

«Com si t'expliquessin una sucosa xafarderia però amb tot el rigor i minuciositat històrica, així és com et faràs experta, i devota, de la vida i obra de Jacint Verdaguer si t'apropes al teatre La Fàbrica —quin gust estrenar nous i libèrrims espais escènics com aquest. Tots som cucs, tots SUM VERMIS, tots som Mossèn Cinto. No podràs deixar de mirar i admirar el tors i el talent de l'Albert Prat mentre et fa còmplice de la seva fascinació pel poeta, exorcista, rock star de set vetes (i corda trencada, en la nostra funció). Un intens i revelador monòleg de Ferran Dordal, roig i negre, negre i roig, també disponible a l'hora del vermut, ideal per encarar el dia, enfilar-se al Canigó, si cal.»

(Júlia Bertran)

«Hay domingos que se celebran así: entrando en una sala pequeña y saliendo un poco más grande» «Poesía con uñas, biografía con latido, belleza que muerde.» «Una pequeña gran joya»

(Pepe Zapata)

«Un petit però ahora grandíós espectacle que transmet tota la força, dolor i profunditat de l'obra i vida de Jacint Verdaguer, amb un Albert Prat superb sota la batuta de Ferran Dordal.»

(Bernat Quintana)

«Qué soberbia y versátil actuación de Albert Prat en Sum vermis, para explicar la figura patriótica de Jacint Verdaguer con rigor y saludable sorna, pero también con respeto y admiración comedida tanto por la obra como por la peripecia vital del personaje»

(Francisco Durán Velasco)

«Es diria que el mossèn poeta i exorcista s'ha ficat al cos d'Albert Prat que, posseït per ell (però amb la seves habituals qualitat i versatilitat), ens fa un repàs per la vida i obra del polièdric Jacint Verdaguer, la seva ascensió i la seva caiguda, fent aflorar les contradiccions íntimes i els conflictes amb els poders polítics, econòmics i eclesiàstics. Un Mossèn Cinto, etern, rebel, que avui canvia la barretina per la guitarra elèctrica.

(Jordi Hernanz Parrot)

«Un viatge especial i profund al món del poeta Jacint Verdaguer. Un espectacle que brilla i sona.»

(Jordi Muntada)

«Increïble»

(Claudia Masferrer)

«Preciosa»

(Alba Saura-Clares)

«Hauria de girar per tot el país»

(Montse Catllà Dot)

«Amb un Albert Prat que domina la tècnica d'emportar-se el públic on ell vol.»

(Raquel Pico)

«Excel·lència interpretativa»

(Rosa Vilanova)

«Vaig quedar flipada»

(Anna Masides)

«Molt recomanable»

(Vicenç Viaplana)

«Així dona gust retrobar-se amb un referent català»

(David Muñoz)

«Brillant i enginyós.» «Una molt bona direcció escènica amb una interpretació magistral.»

(Marc Pineda)

«Immens i hipnòtic Albert Prat en gest, paraula, mirada, saber dir, en aquest meravellós *Sum vermis*.»

(Guillem, Ona Llibres)

«Meravellosa»

(Anna Flavià)

UNA MIRADA MULTIFACÈTICA SOBRE **L'ÚLTIM VERDAGUER COM A CAIXA DE RESSONÀNCIA** **DELS MALESTARS CONTEMPORANIS**

Del rencontre entre Prat i Dordal a *El meu clàssic*, de la seva confluència d'interessos compartits per l'interès patrimonial i les formes escèniques més contemporànies d'una banda, així com per la fascinació per l'obra i la figura de Jacint Verdaguer de l'altra, sorgeix l'espectacle *Sum vermis* [*Algunes breus consideracions intempestives sobre Verdaguer*] amb l'objectiu d'oferir una lectura contemporània de Verdaguer que ajudi a aprofundir en la complexitat del poeta i posar-ne de manifest l'extraordinària universalitat.

Val la pena en aquest sentit subratllar que tots dos creadors són artistes escènics multifacètics que desborden clarament les facetes de director/dramaturg pel que fa a Dordal o d'interpret pel que fa a Prat:

Paral·lelament al seu interès en les formes escèniques més innovadores i al teatre postdramàtic, fet que l'ha dut a ser considerat per la crítica com «el nostre dramaturg més germànic», Ferran Dordal (format en Humanitats a la Universitat Pompeu Fabra) s'ha acostat també a alguns grans clàssics del patrimoni català, ja sigui com a curador de diverses exposicions al Teatre Nacional de Catalunya, com a codramaturg de *La plaça del Diamant*, de Mercè Rodoreda (Grec Festival i TNC 2023, Premi Butaca al Millor Espectacle, Premi Teatre BCN a la millor adaptació i al millor espectacle, i nominat a la millor adaptació / dramaturgia als Premis de la Crítica 2023), dramaturgista de *Sol Solet* d'Àngel Guimerà (TNC, 2018), i codirector i codramaturg de *Vergonya eterna* a partir de la figura d'Àngel Guimerà (Ateneu Barcelonès –TNC – Centaure Produccions, 2016).

Pel que fa a Albert Prat, a banda de ser un actor de reconegut prestigi (Premi de la Crítica 2020 al millor actor secundari per *L'Hèroe*, de Santiago Rusiñol; nominat al Premi de la Crítica al Millor Actor Secundari 2014 per *Translations*, i Premi Butaca al Millor Actor per *Elling*), és també un gran amant de la literatura, un intèrpret amb un gran interès i cura per la vessant literària del text, que ha participat en múltiples adaptacions escèniques de grans obres de la narrativa universal (*Bartleby*, *Crim i càstig*, *Assaig sobre la ceguesa*, etc.). Aquesta passió per la literatura l'ha portat al llarg dels anys a participar activament en nombrosos recitals de poesia on ha llegit versos des d'Àngel Guimerà, Gabriel Ferrater o Josep Maria Uya fins a Edgar Lee Masters o Fernando Pessoa.

No és estrany, doncs, que les afinitats que uneixen Prat i Dordal, així com la seva llarga experiència en l'escena cultural contemporània i les seves precarietats, els empenyin a embarcar-se en l'ambiciós projecte de submergir-se en el món de Verdaguer i fer-lo dialogar amb el nostre present. Un repte que encaren des de la fascinació i el respecte més absolut, amb el desig que pugui arribar tant al públic que en coneix l'obra com aquell que s'hi endinsa per primera vegada.

En l'últim Verdaguer palpiten moltes de les claus de la seva vigència com a caixa de ressonància dels malestars contemporanis, els quals ja havien estat molt presents en espectacles anteriors de Dordal i Prat, com *Reiseführer* o *Weltschmerz*. Així, abordar aquests malestars contemporanis des de la relectura verdagueriana és una manera d'enriquir la mirada crítica i mordaç, sense victimismes però tampoc sense concessions, sobre la nostra singularitat cultural, ampliant els horitzons per bastir un discurs més complex i problemàtic sobre la nostra contemporaneïtat i la relació amb la nostra tradició.

L'EQUIP

Ferran Dordal Lalueza (Autor i director)

Premi de la Crítica 2019 a Millor Espectacle de Petit Format 202 per *Reiseführer* i Premi de la Crítica 2023 a Millor Dramatúrgia / Adaptació per *La Plaça del Diamant*. Llicenciat en Humanitats i en Art Dramàtic, des del 2004 ha presentat diversos espectacles i performances com a director, dramaturg i intèrpret ocasional, entre els quals destaquen *To the Happy Few*, *Reiseführer* (Premi de la Crítica al millor espectacle de petit format) o *Weltschmerz*.

Ha dirigit textos d'autors com Thomas Köck, Pablo Rosal o Davide Carnevali. Entre el 2012 i el 2020 va col·laborar amb l'Agrupación Señor Serrano com a cocreador d'espectacles com *A House in Asia* (Leone d'Argento de la Biennale di Venezia) o *The Mountain*. Com a dramaturg i dramaturgista ha treballat també amb Carlota Subirós (Premi de la Crítica a la millor adaptació per *El quadern daurat*), Àlex Rigola, Alicia Gorina o Sílvia Delagneau, entre d'altres.

El 2009 va obtenir el Premi d'Estudis de Perfeccionament de l'Institut del Teatre, i una beca del CONCA, per dur a terme una estada d'investigació a Berlín. El 2014 va ser convidat a participar a l'Internationales Forum del Theatertreffen (Berlín) i el 2018 al Theater = a must Forum (Alexandria). Des del 2016 és docent a l'Institut del Teatre i des del 2017 director de la revista (*Pausa*).

Albert Prat (Intèrpret)

(Celrà, 1983) Com a actor destaca la seva participació a *Lapònia* (Teatre Condal) dirigida per Nelson Valente, *Bartleby* (Sala Beckett) dirigida per Llätzer Garcia, *Elling* (Villarreal), *Crim i càstig* i *Victòria d'Enric V* (Teatre Lliure) dirigides per Pau Carrió, *El gos* (La Gleva) dirigida per Albert Arribas, *La tendresa* dirigida per Alfredo Sanzol, (Poliorama), *Assaig sobre la ceguesa* dirigida per Nuno Cardoso (TNC), *L'habitació blanca* dirigida per Lautaro Perotti (Sala Flayhard), *L'Hèroe* dirigida per Lurdes Barba (TNC), *La bona persona de Sezuan* dirigida per Oriol Broggi (TNC), *Ofici de tenebres* dirigida per Joan Anguera (Sala Beckett), *Cyrano* dirigida per Pau Miró (Teatre Borràs), *Las brujas de Salem* dirigida per Andrés Lima (GREC/CDN), *Islàndia*, *El professor Bernhardt* i *Ricard III* dirigides per Xavier Albertí (TNC), *El somni d'una nit d'estiu* dirigida per Joan Ollé (TNC), *Traduccions* dirigida per Ferran Utzet (Biblioteca de Catalunya), *L'ombra al meu costat* de Marília Samper (TNC), *El petit Eiolf*, dirigida per Toni Casares (Sala Beckett). És membre de la companyia ElnacionalNoensvol fins al 2010, amb qui va estrenar *La Silibararera*, *H.I.M.*, *Sam*, *Selaginel·les* o *Minim.Mal Show*.

És fundador de la Companyia de teatre La Ruta 40, amb qui ha participat com a actor als espectacles: *Fa una mica de soroll* (Sala Atrium), *El cant de la Gorgona* (La Seca), *El balneari* (Temporada Alta), *El llarg dinar de Nadal* (Maldà i Teatre de la Biblioteca), *Selecció* (La Seca), *Cúbit* (Teatre Lliure), *Una lluita constant* (Sala Beckett), *Reiseführer* (Teatre Lliure), *Sacarina* (Maldà) i *Els subornats* (Sala Beckett) i també ha dirigit *Fa una mica de soroll* (Sala Atrium), *To Ramona* (Teatre Lliure), *El balneari* (Temporada Alta), *La col·lecció* (Sala Beckett) i *El llarg dinar de Nadal* (Teatre de la Biblioteca).

A televisió ha treballat a *La catedral del mar*, *Sé quién eres*, *Polseres vermelles*, *Amar es para siempre*, *Kubala Moreno Manchon*, *Ventdelpla* o *Jet Lag*.

I en cinema, destaquen *Els dies que vindran* de Carlos Marqués-Marcet, *Segon origen* de Carles Porta, *Los últimos días* de David i Àlex Pastor, *Catalunya über alles* de Ramon Térmens, *Cuatro estaciones* de Marcel Barrena o *Mirant al cel* de Jesús Garay.

Sílvia Delagneau (Espai i vestuari)

Premi Ciutat de Barcelona de teatre 2019. És escenògrafa i creadora en disciplines com el teatre i les arts visuals. En la seva recerca escènica, li interessa l'artesanía escenogràfica generadora de significat, tant en l'àmbit conceptual com plàstic. Com a escenògrafa és col·laboradora habitual de les companyies La Veronal, Indi Gest i Centaure Produccions, i les seves creacions s'han estrenat en els principals escenaris del país i a nombrosos teatres i òperes d'arreu d'Europa.

Entre els seus darrers espectacles com a directora escènica, hi ha els espectacles de creació *Rave* (Teatre Lliure, 2023); *El sexe dels fongs* (Teatre Nacional de Catalunya – Grec Festival de Barcelona, 2020) i *Només ens vol protegir del cel* (Festival Grec, 2015), entre d'altres. També ha dirigit l'òpera *The Fox Sisters*, de Marc Migó (Gran Teatre del Liceu, dins el projecte *Oh!pera*, 2022).

Marc Salicrú (Il·luminació)

Premi de la Crítica 2024 a Millor Espectacle de Carrer per *Teatres de campanya*. Escenògraf i il·luminador de formació. Músic a The Free Fall Band (el Segell del Primavera). Artista resident al centre de pensament i art contemporani Can Xalant (2009 – 2013), ha exposat la seva obra al WEYA 2012 o a la col·lectiva *Stages of Epidemics* (Helsinki, 2021). A més de les obres del col·lectiu VVAA, ha creat espectacles amb Jordi Oriol-Indigest, Andrés Lima, Sílvia Delagneau, Albert Arribas, Montse Amenós, Íntims Produccions, Ferran Dordal, Anna Llopart, Iván Morales, Nico Jongen o Àngel Llàcer. En televisió ha treballat amb Estopa i amb El Terrat i RTVE en la ideació i disseny de les Gal·les dels Goya 2019 i 2020.

Entre els seus últims espectacles es poden destacar *Diagonal vertical* (Instal·lació Llum edifici BS. Per *Knock knock*. Il·luminació); *S'accepten ofrenes, cants i pregàries* (Instal·lació Llum Bcn amb Institut del Teatre. Guanyadors Premi Context Llumbcn 2024. Il·luminació); *Cacophony* (Molly Tylor. Dir. Anna Serrano. Sala Beckett 2024. Il·luminació); *Rei Gaspar* (Disseny carrossa Rei Gaspar 2024. Barcelona 2024, Escenografia); *Festival de Nadal Plaça Catalunya*. (Barcelona 2024. Il·luminació); *Afanador* (Marcos Morau & Ballet Nacional de España. AV_ Video Animation); *Ruido* (Ça MArche/ Nico Jongen. Festival TNT 2023. Il·luminació); *Clàssica a la platja* (Concert OBC i Gran Orquestra del Liceu. (Barcelona, 2023) Il·luminació); *Firmamento* (La Veronal. Marcos Morau. 2023. AV_ Video Animation); *Sacre* (La Consecració de la Primavera, Stravinsky i Marcos Morau (Deutsche Oper am Rhein Düsseldorf, 2023) Il·luminació); *El temps i els Conway* (Priestley. Dir Àngel Llàcer (Sala Gran Teatre Nacional de Catalunya (2023) Escenografia + Il·luminació);

Macbeth (Verdi. Dir Jaume Plensa (Gran Teatre del Liceu 2023) Escenografia); *Paraíso* (Nuno da Rocha i Marcos Morau (CCB, Lisboa, 2023) Escenografia + Il·luminació); *Los figurantes* (Kunsten Festival Des Arts. Escenografia + Il·luminació); *Fàtima* (Jordi Prati i Coll (Teatre Lliure de Barcelona, 2022) Escenografia); *Antònia Font* (espectacle de retorn (2022) Direcció ARTÍSTICA+ Escenografia); *Dels intestins Una soga i del cul un sac de gemecs* (Íntims Produccions (Sala Beckett 2022) Escenografia + Il·luminació); *La cuina de Rossini* (dir. David Selvas. (Gran Teatre del Liceu, 2022) Il·luminació); *Paradís inundar* (Sala Beckett, 2022, Escenografia + Il·luminació + Intèrpret)

Centaure Produccions (Producció)

Premi de la Crítica Serra d'Or 2025 i Premi de la Crítica 2023 a Millor Espectacle de Petit Format. Al llarg dels darrers dotze anys ha estrenat una vintena d'espectacles, en espais com la Sala Beckett, el Teatre Nacional de Catalunya, el Teatre Goya, el Centre de les Arts Lliures – Fundació Joan Brossa, la Sala Atrium, el Mercat de les Flors, la Sala Hiroshima, el Teatre La Gleva, el Teatre Akadèmia o el Teatre-Auditori de Sant Cugat.

- 2025, *Freshwater*, de Virginia Woolf (La Fàbrica – Teatres del Farró)
- 2025, *Opereta imaginària*, de Valère Novarina (Centre de les Arts Lliures – Fundació Joan Brossa)
- 2024, *Verbagàlia*, de Víctor Català (Sala Atrium)
- 2024, *Les bacants*, d'Eurípides (Festival Clàssics – Teatre La Gleva)
- 2024, *Al contrari!*, de Lluïsa Cunillé (Sala Atrium)
- 2023, *El gos*, de Lluïsa Cunillé (Teatre de La Gleva) (Premi de la Crítica a Millor Espectacle de Petit Format; també nominat a Millor Direcció i Millor Text)
- 2022, *Beuarra*, d'Albert Balasch (Teatre de La Gleva)
- 2022, *Cadires*, de Mont Plans i Oriol Genís (Texas Teatre, Teatre Goya i gira per Catalunya amb Bitò). (Nominat a millor espectacle de petit format)
- 2021, *Acis & Galatea*, de G. F. Händel (Teatre-Auditori de Sant Cugat).
- 2021, *El jardí*, de Lluïsa Cunillé (Sala Beckett; represa a la Fundació Brossa) (Nominat pels Premis de la Crítica a millor direcció i millor interpretació femenina exaquo a les dues actrius)
- 2019, *Illud Mysticum #SR*, a partir de Santiago Rusiñol (Sala Hiroshima).
- 2018, *Orationibus #SR*, a partir de Santiago Rusiñol (Sala Hiroshima; represa al Teatre Tantarantana).
- 2017, *Lear. La caça de l'home*, d'Albert Balasch (Teatre Akadèmia).
- 2016, *Licaó. Apologia del desig*, de Dimitris Dimitriadis (Espai Brossa). 2013, *Vespres de la Beata Verge*, d'Antonio Tarantino (Sala Beckett; represa posteriorment al Teatre Akadèmia i a l'Espai Brossa).
- 2016, *F.R.A.U.*, a partir d'Albert Balasch (Mercat de les Flors – Grec Festival de Barcelona i Temporada Alta). (Premi Quim Masó 2015)
- 2016, *Vergonya eterna*, a partir d'Àngel Guimerà (Ateneu Barcelonès).
- 2014, *Moro com a país*, de Dimitris Dimitriadis (Teatre Nacional de Catalunya).
- 2014, *Sala de miralls*, a partir de Feliu Formosa (Teatre Nacional de Catalunya).
- 2014, *El cant de la Gorgona*, d'Albert Arribas (Espai Brossa).